

GLASOVA Panorama

KRANJ, 15. JUNIJA 1963.

STEVILKA 23

V tej številki berite:

- **KDO BO NOVI PAPEZ**
Zapis o volitvah papeža na drugi strani
- Srečanje s Poljsko
- **PRESTOLNICA KRIŽARJEV**
Nadaljevanje potopisa iz Poljske na tretji strani

- **TEHNIČNE ZANIMIVOSTI** na četrti strani
- **DNEVNIK PETIH PESCEV**
Poročilo o nesreči, ki je pretresla ves Kranj na peti strani
- **MODA** ● **DOM** ●
- **DRUŽINA**
Prispevke o tem berite na osmi strani

- **SAMORASTNIKI**
Filmski zapis o novem slovenskem filmu na deveti strani
- **RDECELASKA**
Naš nov roman na deseti strani
- **MLADA RAST**
- **HOROSKOP IN HUMORESKA**
- **KRIŽANKA**

Fantje v sposojenih frakih in v cilindrih, dekleta pa v visokih petah in lepo krojenih oblekah, to je glavna značilnost vseh sprevodov, ki so jih priredili letosnjki maturantje kranjskih šol. Od vseh so kranjski gimnaziji še najbolj ugajali. Bili so tradicionalno zadržani, resni in važni. Prvič so letos peljali razredni ključ v kočiji s konjsko vprego. Malo nenavadna slika za vek motorizacije.

Ostale šole so se vedle bolj po domače. V njihovih sprevodih je bilo veliko folklornih manir. Ponarodele gostilniške popevke in morda kakšen skrit fantovski pozrek so jim pomagali, da so bolj korajzno hodili po kranjskih ulicah.

Na sliki sprevod kranjskih gimnazijcev.

Križem po svetu

BRITANSKI DRŽAVNI PRAZNIK

V prisotnosti britanske kraljice je bila ob britanskem državnem prazniku v Londonu velika parada, ki je minila po stari angleški navadi po srednjeveških običajih. Pred kraljico so korakali po pravilih, ki so stara nekaj stoletij. Med najstarejšimi oddelki je bil polk škotske garde v znanih oblačilih. 37-letna britanska kraljica Elizabetha je bila prav tako v starem posebnem oblačilu.

STO LET PODZEMSKE ŽELEZNICE

V Londonu, britanskem glavnem mestu so proslavili stoletnico podzemne železnice. Da bi prireditev bila čim bolj zanimiva, so ljudje prišli na proslavo oblečeni po modi, ki je bila v nošnji leta 1863, ko je podzemna železnica vozila prve potnike. Edina izjema je bil minister britanskega prometa, ki je neki ženski poljubil roko po pravilih iz leta 1963.

NESREČA NA ŽELEZNIŠKI POSTAJI

Na železniški postaji v Lizboni se je pripetila huda nesreča. Strela težka nekaj ton se je zrušila na potnike. Umrlo je 52 oseb, težko ranjenih pa je okoli 50. Postaja je bila ta dan prepolna, ker so potniki čakali na prihode in odhode vlakov.

SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI

Če ste na Bledu ne morete zgrešiti sivolaste zarjavele glave s sila hudomušnimi očmi — ali bolje — FRANCIA BIJOLA, šegavega portirja blejskega kopališča. Pravijo, da kadar je dobre volje, zabava celo druščino okoli sebe, če pa ni, je zmožen vsakega neubogljivega paglavca preganjati do konca parka.

● Vam je kaj dolgčas?

— O, prav nič. Vsak dan emokne kdo s čolna v vodo, da imamo zabavo. Ljudje mislijo, da je čoln avto in da lahko lezejo iz njega, kakor jih je volja. Predvčerajšnjim se je »okopala« debela študentka iz Ljubljane včeraj visoka in suha gospa z Angleškega, za jutri bom pa še videli.

● Kaj pa tisti, pravi kopavec?

— Vsak dan več jih je v vodi. Najbolj pogumni so Nizozemci. Priovedujejo, da pri njih ni tako poštenega sonca, da bi lahko pregnal meglo, zato jim je pri nas vedno zadostiti toplo. Sicer pa so to najbolj mirni, zadržani in skromni.

Čoln ni avto

blejski gostje. Radodarni so s cigarami, a mi ne teknejo. Našega žganja pa ne marajo. Kakšen jajčni konjak jim pa rad steč po grlu.

● Ste letos že kaj posebno prijetnega doživelj?

— Igral sem v filmu. Moral sem škiliti proti brhkemu dekletu. Se razume, da mi je bila vloga zelo všeč. To bo film, morate ga videti!

● Imate pri svojem delu kakšne težave?

— V tem času največ s šolarji in njihovimi vodniki. Ti bi najraje videli, da bi kar jaz pazil na otroke. No, pa to bo kmalu minilo.

Mimogrede smo zvedeli še to, da je največ simpatij prijaznega portirja na strani težjih kopavk, da so se te vedno rade pri njem tehtale (navadno jih je namreč »oguljufal« za 3 ali 4 kilograma). Ob koncu ko je bilo na vrsti fotografiranje, se je izkazalo, da ga je strah samega na sliki. Toda o vsem tem ne smemo pisati, saj nam je zagrozil, da nam bo sicer Glas poslal nazaj v Kranj. Danes je pa tako težko za naročnike!

METKA SOSIC

Kdo bo novi papež?

Ko je 3. junija zvečer umrl v vatikanskem dvoru papež Janez XXIII., je ta novica pretresla ves svet. Papež Angelo Roncalli, do 28. oktobra 1958 dobrodušen kardinal v Benetkah, si je v manj kot petih letih pridobil takšen ugled, da ga zdaj vsi ljudje uvrščajo med zgodovinske osebnosti naše dobe.

Ko je v oktobru mesecu 1958 novi papež stopil na balkon svoje vatikanske palče in skozi okno začel blagoslovljati zbrano množico na Petrovem trgu, so o njem vedeli verniki samo, da je bil beneški patriarh, ki je pred tem dolgo dobo preživel v diplomatski službi rimokatoliške cerkve. Bil je nuncij v Sofiji, Carigradu in Parizu.

Papežev prstan

Kardinal ANGELO RONCALLI je imel že 77 let, ko so mu v oktobru mesecu 1958 v Petrovi cerkvi v Rimu nataknili papeški prstan. Rimski kurija je bila

Pokojni papež Janez XXIII. — papež mira

presenečena, ko je kardinal Roncalli izjavil:

»Želim« — je dejal novi papež — »dobiti ime Janeza XXIII.«.

To je bila njegova prva ločitev od tradicije. Do takrat si namreč še noben italijanski papež ni izbral imena Janeza. Novo ozračje, ki ga je prinesel v Vatikan dobrodušen Benečan, ni samo presenetilo vatikanske kurije, temveč ves svet. V štirih letih, ko je bil Petrov naslednik v vatikanskem dvoru, je napravil več kot vsi prejšnji papeži.

Kaj je skromnega papeža, ki je bil kmečkega porekla, povedlo do tega? Brez droma njegovo siromašno poreklo in stik s kmečkimi in delavskimi ljudmi. Dobro je vedel za pogoje, v katerih delajo kmetje in delavci. Papež je spoznal, da se je svet spremenil in sebi je postavil nalogu, da cerkev prilagodi tem spremembam.

Predvsem je bil Janez XXIII. papež miru. Kadarkoli je prihalil v stik s politiki in državniki, je bila njegova prva naloga, da je govoril proti vojni. Papež je priznaje za mirovna prizadevanja bil beneški patriarh, ki je

Konec križarskih vojn

Papež Janez XXIII. je bil vsestransko delaven. Zanimala ga ni samo cerkev, temveč na splošno usodo človeštva in sveta. Izdal je ukaz, da končajo s križarsko vojno proti pogonom. Prepovedal je duhovnikom, da bi se vmešavali v politične zadeve v posameznih deželah.

Siroka razgledanost papeža je vplivala tudi na razmere v Italiji. V njegovem času je prvič prišlo do sodelovanja katoličanov in socialistov v italijanski vladi. Zato ni čudno, če je komunistična poslanka Maria Belonci v italijanski skupščini, ko je zvedela za papežovo smrt, vzliknila:

— To je bil prvi papež, ki sem ga imela rada!

Kdo bo naslednik

Zdaj je več ali manj verjetno, da bo naslednik papeža Janeza XXIII. živel v njegovi senči.

Kardinali, ki so se v teh dneh zbrali v Rimu na konklave, bodo pač težko našli človeka, ki bo dorasel staremu »dobremu papežu«.

Kot je znano, papeža volijo popolnoma ločeno od sveta, v kapeli, ki ji zazidajo vrata. Dokler papež ni izvoljen mora ostati volilno telo ločeno od sveta. Ta osamitev je potrebna, da bi preprečili vsak vpliv »od zunaj«. Sele ko je papež izvoljen, iz prostora spustijo svetel dim. To je znak, da je papež izvoljen.

Italijanski kardinali, ki jih je v volilnem telesu največ, bodo bržkone zopet hoteli postaviti za papeža Italijana.

Po položaju v Vatikanu je najmočnejši mož kardinal Cigognani. Ta je v svojih rokah zadržal moč, ki je do se

Kardinal Ottaviani

daj ni imel noben kardinal. Kardinal je sekretar vatikanke države, v svojem bistvu predsednik papeževe vlade. Osemdesetletni kardinal Amleto Cigognani ima eno slabo lastnost: preveč je že star.

Pokojni predsednik Roosevelt je za njega nekoč dejal: »To je pravi genij.«

Naslednik desnice

Dokaj vplivno mesto v rimski kuriji ima tudi kardinal OTTAVIANI, ki se je že na lanskem koncilu postavil na čelo konzervativnih sil v katoliški cerkvi.

Razen njega je še po svojem položaju močan kurijski kardinal Bea. Vendar so zadnje volitve papeža leta 1958 pokazale, da položaj v vatikanski hiši ne dajejo vedno prednosti pri izvolitvi. Papež Janez XXIII. je prišel v Vatikan iz Benetk.

Kandidatna lista

Narodnostni sestav sedanje konklave — papeža letos namreč voli okoli 300 udeležencev konklave — je dovolj pester.

Udeleženci konklave so se že razdelili v tri skupine: v konservativce, v nevrstne in progresiste. Bo' se bo vodil med konservativci in progresisti. Oboji pa se bodo potegovali za glasove nevrstne. Lahko se zgodi, da bo zaradi tega izvoljen za papeža prav kdo iz vrst nevrstne. Da bo tako odložen prepis, da mora novi papež nadaljevati delo Janeza XXIII.

Rekli so ...

»Evropsko-ameriških problemov ni mogoče rešiti s popravljanjem fasad, ne da bi pri tem popravili celotno zgradbo.«

Walter Lippman,
ameriški komentator

»Žena postane stara šele takrat, ko njene prijateljice o njej več ne klepetajo.«

Simone de Beauvoir,
francoska književnica

»Med vsemi bitji na zemlji samo moški pretepoj svoje žene. Toda izmed vseh bitij ženskega spola je edino žena lahko zares ne-prebavljava.«

Fernandel,
francoski filmski komik

»Pametna žena ima na milijone oboževavcev: same neunne moške.«

Maria Callas, grška opera pevka

Med kandidati za papeže vega naslednika je milanski nadškof kardinal Montini že potrdil, da je v korist Cerkev treba nadaljevati delo prejšnjega papeža. Milanski nadškof je bil pri prejšnjem papežu posebno v čisilih.

Kardinala Lercara tudi privtevajo med načrtevne kandidate za cerkvenega poglavarja. Pravijo, da se je kardinal še pred kratkim »spreobrnil« in pristopil k naprednejši struji.

Poleg teh dveh je še na listi manj znano ime Francesco Robertija, perfekta Vrhovnega apostolskega sodišča, ki bi bil zaradi pravnega znanja primeren za papeža, ki ga čaka nadaljevanje ekumenskega koncila.

globus • globus • globus

Počitek

FRANCE NUYEN, francosko-kitajska filmska igralka, se je za štirinajst dni napotila na Havaje, da bi tam pri neki ameriški prijateljici preživel v miru letni dopust. Igralka v času dopusta govorí z domačini samo z znaki.

France Nuyen

Rudolf Macieyczyk

Diplomski izpit

WILMA RUDOLPH, ameriška olimpijska zmagovalka, je na univerzi v Tennessee opravila diplomski izpit. Sprinterice, ki jih ima v rokah na sliki, je dobila za darilo k uspešno opravljenemu izpitu.

Wilma Rudolph

Madeleine Libieu

Whisky na glavo

MADELEINE LEBIEU mlada francoska manekenka, ki je nastopila v zadnjem Fellinijskem filmu, se je hitro vživel v rimske »la dolce vita« (sladko življenje). Ko je pred dnevi prebrala v dnevniku princa Filippa Orsinija odlomek o sebi, je bila tako jezna, da je na pričevi glavi razbila kozarec z whiskyjem.

Srečanje s Poljsko

V aršavo smo zapustili v dežju. Vožnja po mazurski ravnini je bila zaradi pustega vremena enolična, skoraj utrujajoča. Številne reke in jezera, osamljene domačije, zakrite z drevjem in majhne vzpetine z njivami na pobocjih, sivina vode in gosta močvirška trava, vse to je dajalo pokrajini neko svojevrsno-mehkovo, ki naredi človeka otožnega. Pomisliš sem: Ce bi posijalo sonce, kako bi se razvedrilo to široko prostranstvo — kot človeški obraz, ki mu odstremo s čela skrbi.

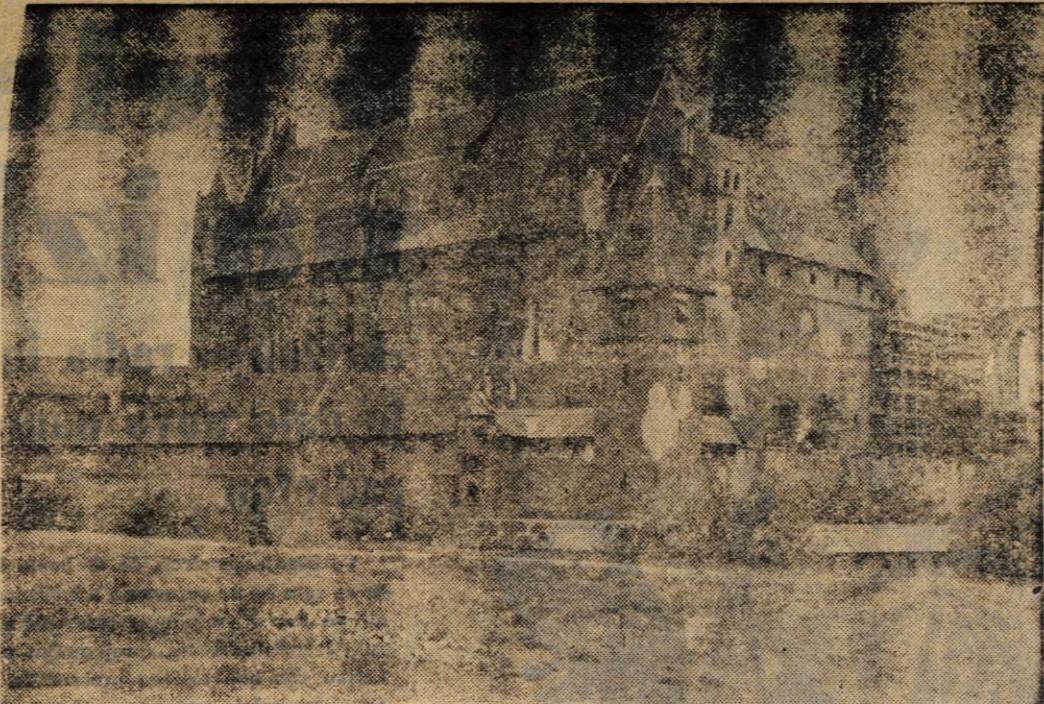
Pozno popoldne smo se ustavili v Malborku. Mesto je bilo v srednjem veku križarska prestolnica. Zaradi moči in okrutnosti tega reda je bilo znano po vsej Evropi. Od tu so veliki mojstri, ki so načelovali redu, v imenu križa z ognjem in mečem širili vero in nemško oblast med litavskim in poljskim ljudstvom, ki je bilo v teh krajih ponekod še pogansko. Poljaki so se nemškim vitezem večkrat upirali, 1. 1410 pa so jih pri Grunwaldu dokončno premagali. Duhovni in posvetni viteški red, ki je bil ustanovljen med tretjo križarsko vojno v Palestini in je veljal za nepremagljivega, je tako doživel prvi in največji zlom. Po njem se ni več opomogel. Znani poljski pisatelj Henrik Sienkiewicz je to razgibano zgodovinsko obdobje opisal v romanu Križarji. Po njem so posneli Poljaki tudi film, ki je dobil v svetu mnogo priznanj.

Mogočna trdnjava, ki je sestavljena iz treh delov, je videti od daleč kakor orjaško gnezdo. Visoki zidovi opečnate barve se drug nad drugim dvigajo proti nebu. Predgradje je obdano z močnim obzidjem in številnimi obrambnimi stolpi. V sredini predgradja je globok jarek, napolnjen z vodo. Po pridišnjem mostu se pride v srednji grad, kjer so bile sobe za goste, velike obednice, cerkev, v podzemiju pa ječe, kamor so zapirali ujetje viteze, dokler jih ni kdo od kupil. V visokem gradu je stanoval veliki mojster. Tu so bile tudi zakladnice in posebni prostori, kjer so shranjevali relikvije. K trdnjavi so spadala še številna poslopja za vojaštvo in služinčad ter hlevi, žitnice, orožarne, pekarne in podobno, tako da bi se trdnjava, če bi jo oblegali, lahko branila tudi nekaj let.

Med zadnjo vojno je križarski grad utpel precejšnjo škodo. Toda do danes so ga že v tolikšni meri obnovili, da je spet privlačen turiste, ki potujejo proti Baltiku. Posebno pozornost mu je posvetil tudi režiser A. Ford, ki je posnel tam vse notranje prizore za svoj film o križarjih.

Neptunov vodnjak pred magistratom v Gdańsku

Del križarskega gradu, ki je bil v vojni najmanj poškodovan

Na dvoru velikega mojstra

Do jantarjeve obale

Ni ga bilo med nami, ki ne bi trdil, da je Gdańsk najlepše mesto na Poljskem. Ne vem, morda to ni čisto res, toda jasno nebo nad nami, ulice polne sonca in svež veter od morja, vse to je tako vplivalo na nas, da smo bili kot prerjeni. Prvič, odkar smo odšli z doma, smo se brezskrbno sprehajali po ulicah brez dežnikov in dežnih plaščev, brez čemernosti in naveličanosti na obrazih, razumevajoč in zanimajoč se za vse, celo za najbolj zapletene rodbinske, vojaške in druge zadeve raznih tamkajšnjih odličnikov in plemenitašev od tri-najstega stoletja naprej.

Stari Gdańsk je najlepši in najbolj prijeten del mesta. Ozke in visoke hiše se naslanjajo druga na drugo. Pisane strehe se stopničasto prehitevajo proti nebu. Z večbarvnih pročelij nas zro velika, svetla okna.

Po Dolgi ulici, mimo trgovin in stojnic, kjer prodajajo knjige kakor na naših trgih sadje ali solato, pridemo do magistrata. Pred njim se lesketa v soncu Neptunov vodnjak. Nekajkrat se postavimo na stopnice, po dva, trije ali celo skupina, fotoaparati škrtno, potem pa se razkropimo po pritličnih trgovinicah. Vsakdo hoče kupiti kaj za spomin. Najbolj nas privlačijo predmeti iz jantara. Raznovrstne broške, zapestnice in ogrlice nam mamijo oči. Skoro sem se odločil za dolg, lepo oblikovan ustnik. Toda ko mu je prodajavec izmeril dolžino in povedal ceno za centimeter, so se moje drobnolastniške želje takoj porazgubile. Kdo bi si mislil, da ta okamenela smola, v kateri je zalitih nekaj smeti, droben listek, mušica ali kaka druga žuželka, toliko stane.

Pri kupovanju spominkov smo posebno fantje kmalu začeli tožiti, da nas muči žeja. Zato je bil ogled slovite pivnice piva v kleti poleg magistrata skoraj neizbežen. Po strmih kamnitih stopnicah smo se pomikali v podzemlje. Omeniti je treba, da v tem svojevrstnem lokalnu ne poznajo niti stolov niti miz. Pod širokimi oboki so razpostavljeni samo sodi različnih ve-

likosti; manjši služijo namesto stolov, večji pa nadomeščajo mize. Ko smo torej posedli in se nas je ob brlenju debelih sveč in ob visokih vrčih močnega piva jela polačati dobra volja, sem se kajpada tudi zaradi (centi)metske cene jantarjevega ustnika docela potolažil.

Iz Gdańska smo odhajali tudi na krajše izlete. Eden takih je bil ogled Baltika. Z ladijo smo se odpeljali po kanalu, ki se zajeda globoko v mesto, potem skozi pristanišče in mimo ladjedelnic ter se izkrcali na obali izven mesta. Močan veter in brezkončna sivina do obzora. Vedno enako — v soncu in dežu. Celo največji optimisti so sramežljivo poskrili kopalne hlačke in sklenili, da se bodo kopali raje doma.

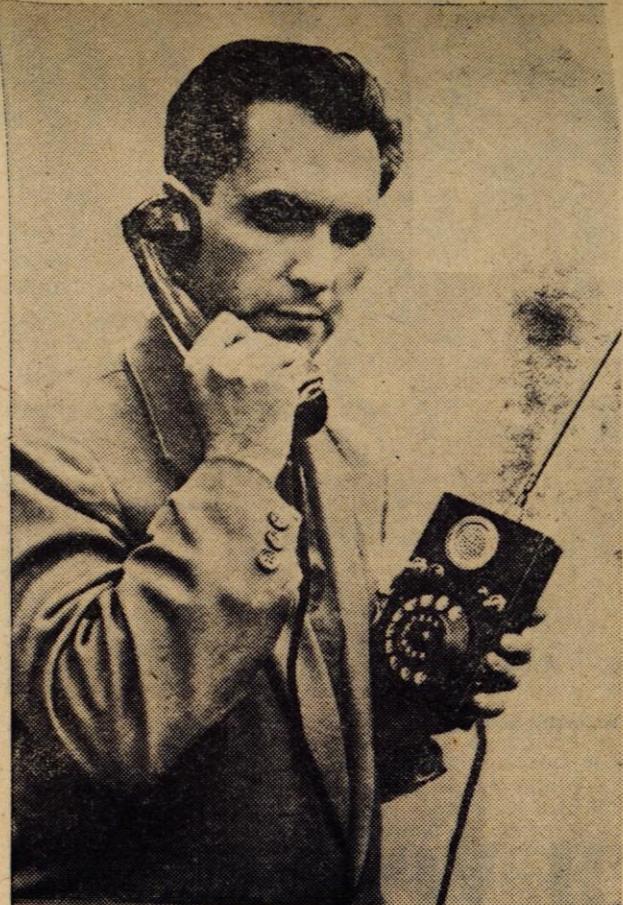
V Olivi smo si v znateni božjepotni cerkvi ogledali druge največje orgle v Evropi. Prijazni organist nam je priredil polurni koncert. Poslušali smo in skoraj nismo mogli verjeti, da zmora en sam človek zvabiti iz orjaških piščali toliko čudovitih zvokov.

Kolegi so nas lepo sprejeli

V vseh poljskih mestih, ki smo jih obiskali, so nas kolegi študentje zelo lepo sprejeli. Prirejali so spoznavne večere in nas vabili na svoje prireditve. Včasih se je zgodilo, da smo bili isti večer povabljeni na več krajev. Tako so v Varšavi nekateri odšli na koncert, ki so ga priredili študentje filozofske fakultete, drugi smo si ogledali izbor poljskih risanih filmov v filmskem klubu, tretji pa so se odločili za študentovsko satirično gledališče. Dva kolega, ki sta obvladala nekaj poljščine, sta ostala na debatnem večeru v domu, kjer smo stanovali.

Toda najbolj je kulturno in zabavno življenje študentov razgibano v Gdańsku. Med študentovskimi klubmi je posebno znan ŽAK, ki ima svoje prostore v lastni stavbi blizu starega dela mesta. Vsakdo, ki ga vprašaš zanjo ti jo bo prav tako hitro pokazal, kot ti pokažejo v Ljubljani drama ali opero. V ŽAK imajo študentje svojo kavarno, svojo kino dvorano, gledališče, prostor za slikarske razstave, v posebni manjši dvorani pa nastopa študentovski kabaret, ki je zaradi kvalitetnega programa znan tudi izven poljskih meja. Kaže, da znajo poljski kolegi izkoristiti prosti čas bolje, kot ga izkoristišamo pri nas. Seveda imajo za to tudi več možnosti.

JANEZ JUVAN

S telefonom na izlet

»Križanje« radia in telefona je dalo novo napravo - radiofon

Vprašanje je sicer, če se boste kaj posebno začudili, ko se vam bo na potovanju z železnicami, avtobusom, letalom ali pa kar v trolejbusu pridružil človek, ki bo držal v roki tranzistorskemu sprejemniku podoben zaboječek. Nekoliko vas bo verjetno presenetilo, če se bo ob nekem trenutku začelo namesto prijetne glasbe oglašati brenčanje v enakomernih presledkih, kajti takoj boste pomisli na telefonske znake. Toda medtem ko boste vi radovedno prisluškovali, bo vaš sosed izvlekel na zgornji, ožji strani škatle majhno teleskopsko anteno, tako kot je običajna na vsakem tranzistorskem sprejemniku, obrnil stikalo, nato pa približal škatlo k obrazu in rekel: »Ja, tukaj je številka ta in ta. Kdo pa kliče?«

Naprava, ki jo vidite na sliki, je prvi prototip radiofona, v katerem so združene dobre lastnosti radia in telefona. Z nadaljnjam raziskovanjem je odpadla slušalka in številčica se je znatno zmanjšala. Cela naprava ima danes videz manjšega tranzistorskega sprejemnika.

ZANIMIVOSTI

Atomska centrala bo segrevala Stockholm

Pričakujejo, da bo prihodnje leto prva nuklearna električna centrala v Švedski začela segrevati in oskrbovati s tokom glavno mesto.

To centralo, ki je oddaljena od centra Stockholma le 15 kilometrov, so začeli graditi 1957. leta. Njena kapaciteta je sorazmerno majhna in več kakor tri četrtine njenih sposobnosti bodo porabili za segrevanje. Ta centrala ni toliko pomembna zaradi praktičnih koristi, ki jih bodo imeli Švedi od nje, temveč zaradi izkušenj, ki si jih bodo pridobili inženirji, znanstveniki in urbanisti.

Atomska električna centrala pri Stockholmu je v marsičem edinstvena. Reaktorska dvorana, ki je visoka 40 metrov, se od zunaj sploh ne vidi, ker je zgrajena v neki pečini. Nenavadno je tudi to, da je reaktor nameščen tako blizu gosto naseljenih mestnih predelov.

Tranzistor — prišepetovavec

Na Poljskem je bil pred nedavnim izdelan tranzistorski aparat, ki izredno uspešno zamenjuje suflerja v gledališču. Ta miniaturni aparat si igralec pritrdi za uho, anteno pa potegne v lasuljo. Tranzistor mu posreduje besedilo, ki naj ga izgovarja. Tako mu ni treba več napenjati svojih čutil, da bi slišal precej oddaljenega pomagača — suflerja in laže zbere svoje misli za mimiko.

Premična električna centrala

V Coventryju je bila 7. maja prikazana neka premična električna centrala, ki lahko proizvede električno energijo za potrebe mesta z 10.000 prebivavci. Ta prvi plinski turbinski generator ima industrijski letalski motor tipa »Proteus«, ki ga izdeluje angleška tvrdka Bristol Siddeley. Elektrarna je montirana na posebni kamionski šasiji in se lahko prepelje po cesti, železnici ali z ladjo oziroma letalom. Namenjena je za nadomeščanje pri prekinovah ali pa za ojačanje toka na gradiščih, predvsem pa bo koristila na področjih, ki so manj razvita in nimajo električne napeljave. To elektrarno je že najela francoska vlada, ki jo bo uporabila na Korziki pri neki gradnji. Stane 100 tisoč funtov.

Ugledni ustvarjavci Izumitelj trdi: to je naprava prihodnosti

To je res, zato nikar ne začnite sumljivo ogledovati kar vseh tranzistorskih sprejemnikov po vrsti, če se morbiti v njihovem ohlju ne skriva kaj takega. Za enkrat je vsa stvar še pri prototipih.

Radiofon, ki ga je izumil moskovski inženir Leonid Kuprjanovič, je združil sebi v prid lastnosti telefona z radijskimi sposobnostmi in je bil pred kratkim prvič razstavljen v javnosti. Podobne radijske pogovorne naprave sicer niso nove, vendar pa nobena ni bila tako zelo dočnega.

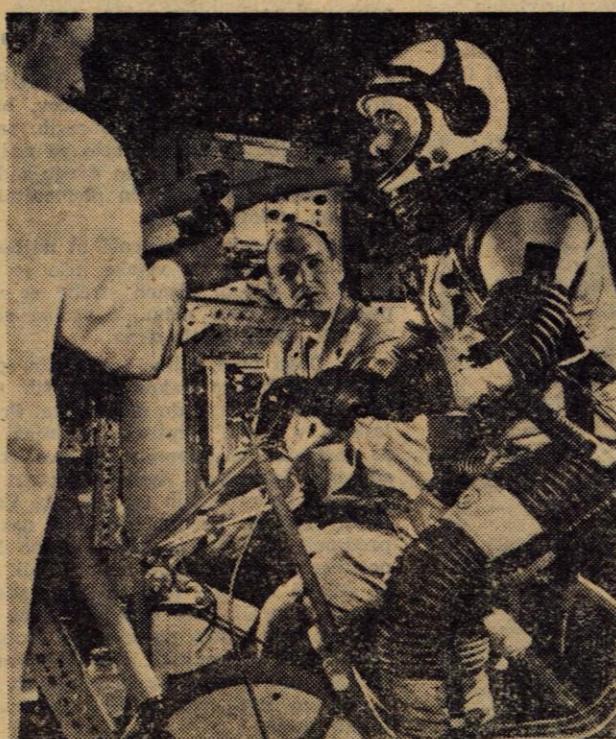
700 gramov težka naprava meri $11 \times 8 \times 3$ centimetre, kar

je glede na znane oblike telefonov izredno malo. V notranjosti tega majhnega, ročnega ohišja, ki je iz umetne mase, sta vgrajena dva oddajnika in en sprejemnik. Eden izmed oddajnikov je namenjen za oddajanje na ultrakratkih valovih, drugi pa na kratkih. Tuljav sploh ni, sprejemnik in oddajnika pa sta sestavljena iz tranzistorjev, ki so pritrjeni na že odtisnjene stikalne plošče. Poraba električnega toka je izredno majhna in radiofon krije svoje potrebe iz majhnega akumulatorja (nikelj-kadmij), ki ga lahko vsak čas ponovno napolnimo. Kot slušalka in telefon služi na hrbtni strani naprave nameščen kristalni zvočnik. Valovi se izbirajo s stikalom, kakršne uporabljamo pri radijskih sprejemnikih. Na lev strani zgoraj je seveda neobhodno potrebna številčnica, ki je podobna telefonskim, samo da je precej manjša.

Pogovor do razdalje 80 kilometrov

Za zdaj sta samo dve možnosti za povezavo s svojim sobesednikom, ki jih izberemo s številčnico na že znani način. Pri prvi lahko poklicemo poljubno osebo, ki je v krogu 80 kilometrov in nosi pri sebi radiofon. Z drugo pa je mogoče vzpostaviti zvezo z radio-telefonsko centralo, ki pa mora biti v tem krogu. Take centrale so seveda za zdaj še stvar prihodnosti, vendar pa se bodo pojavile povsod tam, kjer se bo sčasoma nabralo večje število radiofonskih naprav. Predstavljamo si jih lahko take, kakršne so navadne centrale, vzpostavljale pa bi zvezo med radiofonom in naročniki navadnih telefonov. Pot take povezave bi torej potekala od radiofona prek radio-telefonske centrale, avtomatske telefonske centrale do navadnega telefona. Ta pot bi se z avtomatizacijo lahko toliko skrajšala, da bi bile mogoče direktne zvezne.

Med drugim pa ima radiofon razen velikih prednosti tudi nekaj pomanjkljivosti. Omenjajo predvsem kratko razdaljo, ki jo dosežejo valovi, s čimer bo radiofon igral bolj vlogo lokalnega značaja. Posebno v Sovjetski zvezni je taka razdalja zelo malenkostna. Razen tega pa se bodo ob razširjeni uporabi aparatorov na ožjem področju pojavit že znane radijske težave, ko nastanejo zaradi prenatpanosti motnje. No, ko bodo v Rusiji prešli na serijsko proizvodnjo in bodo med tem napravo že temeljito preizkusili, takrat še bodo radiofoni dobili svojo pravno vrednost.

V zvezl z razvojem in načrti preizkušajo v Združenih državah Amerike z najrazličnejšimi napravami dogmati sposobnosti kandidatov za vesoljsko moštvo. Z vozilom, ki je v osnovi zelo podobno kolesu, preverjajo porabo kisika pri močnem gibaju. »Kolesar« tliči pri tem v uniformi, ki jo bodo nosili tudi prvi ameriški inženirji, ko bodo po približno štirih letih startali z Apollo - vesoljsko ladjo.

Dnevnik petih pešcev

Za poškodbami prometne nesreče v Kranju sta umrla dva ponesrečenca - Gumi-jasta kolesa meljejo ljudi

Dnevniki so običajno osebne izpovedi. V glavnem jih pišejo zaljubljena dekleta, znameniti ljudje in vojni zločinci. Dnevnik petih pešcev je oseben samo po opisu dogodkov, izpovedi pa so bolj posplošene, ker je prenos osebne nesreče zgolj časnikarsko obdelan. Ta dnevnik je hkrati ponatis izpovedi, ki sta jih dva ponesrečenca v zadnji stiski izgovorila, pa bi bilo nepošteno, če bi jih brali kot časnikarsko raco. Marsikatera pretresljiva izpoved radi življenjske stiske ni bila izgovorjena.

Nekega lepega dne pred kosilom

Ponedeljek, 3. junija — Dan je bil že razklan na dve polovici. Pet pešev je začutilo praznino v želodcu. Bil je siv ponедelјек, ki je že po pravilu najtežji dan v tednu. Vsak človek ta dan težko čaka konec delavnika.

Dela je konec. Po petih minutah smo vsi na ulici, ki so ozke, da bi se na pločnikih najbrž tudi ščurki stiskali. **Edvard Habjanič**, knjigotiskarski strojnik, je stopil v trafiko na Koroški cesti. (Pet minut pozneje ga bodo vlekli izpod koles avtomobila. Strojnik tega ne ve.) Prodajavki prigovarja: »Hitro, mudi se mi! Namenjen je na zmenek v hotel »Evrops«. (Ne ve, da ga bo družba zmanjšala, dokler ne bo razvzlan njegov izostanek.)

Drugi pešec je **Jože Pogačnik**, ki takrat, ko se namerava vrnil popoldne v urad, pušča klobuk na obešalniku. Klobuk je postal na obešalniku... Geometer se že nekaj dni veseli kot otrok. Drugo jutro bo odšel s skupino na teren. (Pa se je zmotil, Odpeljali ga bodo v ljubljansko bolnišnico z zlomljenim prsnim košem.)

Na trgu je nekje srečal tretjega pešca **Franja Snedicu**. Pogovarjata se, ali bi obiskala nekoga znanca v Tržiču. Popoldan je bil lep. (In za dolgo dobo odhajata na delo. Ne vesta pa, da jima nesreča že preži za hrbotom.)

Cetrti in peti pešec sta **Franc Fujan** in **Drago Fuchs**. (Oba bosta ležala na isti strani.) Fuchs je namenjen iz službe doma, na kosilo. (Njegovo kosilo bo pozno, ker ga bo boj naprej pregledali zdravniki, Franc Fujan pa bo zamu-

dil kosilo. Prinesli mu bodo večerjo v bolnišnici.)

Rebra nadomeščajo zavore

Ponedeljek, 3. junija — nekoliko pozneje — Uradni zapisnik je suh. Ob 14.10 je pri drogeriji na Titovem trgu v Kranju vozniš Janez Drol s poštovornim avtomobilom podrl pet pešev, ki so bili v tistem trenutku na pločniku in na cesti. Stirje pešci so obležali pod vozilom, Drago Fuchs pa je dobil le lažje poškodbe. Drago Fuchs, ki je bil takrat edini sposoben mislit, pripoveduje: »V tem času običajno odhajam iz službe. Prvi tremutek sploh nisem vedel za kaj gre. Nenadoma mi je nekaj s vso silo priletelo v hrbet, da sem se opotekel. To je bil nabrž poškodovan Fujan, ki se je odbil od vozila in padel z glavo ob pločnik. Potem so se na vozilu odprla vrata in izstopil je prebledel voznik. Zamaahnil je z rokami in dejal: »Zavore so mi odpovedale.«

Dva izmed ponesrečencev sta ležala pod vozilom. Vsi so bili sivi kot plesen. Fuchs pripoveduje: »Kaj takega še nisem videl.«

Začela se je zmešjava. Ljudje so tekali sem in tja. Neki pešec, ki ga je vozilo samo rahlo odbilo, je iskal telefon v skladnišču bližnje trgovine. Žena enega izmed ponesrečenih je vzela čevalj svojega moža in z njim stekla v trgovino.

Nekaj minut pozneje so bili poškodovanci v rešilnih vozovih. Habjaniču in Pogačniku so v zdravstvenem domu dali injekcije proti bolečinam. Voznik rešilnega avtomobila se spominja: »Bila sta pri zavesti, toda popolnoma omotična. Habjanič je med vožnjo dejal: »Peljite počasneje, ker me v prsih hudo bode.« Proti Ljubljani sta ponesrečenca utihnila in iz njunih ust ni bilo več slišati glasu.

Jeklena pljuča

Trije naslednji dnevi: torek, sreda in četrtek — spanje v nezavesti

Vozilo je Habjaniča in Pogačnika prisnilo ob cesto. Pri tem sta si hudo poškodovala prsti koš. V bolnišnici so ju osamili. Njuni obiskovavci so se vračali domov potolaženi z zdravniškimi izvidi. V odločilnih bitki med življnjem in smrtno sta se sama vojskovala. Pogačnika so iz kirurške klinike premestili na infekcijsko, kjer imajo posebne naprave za pospeševanje dihanja. Zdravnik je rekel, da je njegovo srce zmožno prenašati življenjske napore še 50 let. Sreda je minila v negotovosti

V četrtek je bil operiran Snedic. Na njegovem bolniškem listu so vpisane naslednje poškodbe: pretres možganov, zlom nosne kosti, zlom leve stegnjenice in poškodba desnega kolena. Operacija je uspela in njegovo zdravljenje je sedaj že vprašanje časa. Posledic po mišljenu zdravnikov pri hoji ne bo čutil. Habjaničeva osuda je še vedno negotova. — Njegovo zdravstveno stanje je kritično. Pogačnik preboleva krizo bolj uspešno. Fuchs kljub izpahnenemu gležnju in manjšim praskam po telesu hodi od prvega dne naprej v službo.

Prva žrtev

Petak, 7. junija — črni petek — Petek je pravijo slab začetek. Na kirurški kliniki je dopoldne ob desetih umrl Edvard Habjanič. Prelom reber in pljučnica sta mu zaprla oči.

Pogačnik je popoldne še vedno v nezavesti. Proti večeru pa se zbudi. Sinu, ki je takrat na obisku, naroči, naj mu prinesejo časopise. Nad preobratom so veseli vsi zdravniki. Menijo, da je sedaj že izven nevarnosti.

Druga žrtev

Sobota, 8. junija — dan kot vsi dnevi — Cetrti pešec Franc Fujan je okrevl. Odustupili so ga iz bolnišnice. To ne pomeni, da je že zdrav. Prostor je moral odstopiti bolj potrebnim bolnikom. Trajalo bo najmanj šest tednov, preden bo popolnoma okrevl. Prostor na kirurški kliniki je majhen. Bolniki romajo domov in — v mrtvašnico.

Fujanov delež po poškodbah ni majhen, vendar je v primerjavi z ostalimi rojen pod srečno zvezdo. Pri njem so zdravniki ugotovili vrsto lažjih telesnih poškodb, vendar so notranji organi ostali nepoškodovani. Dobil je lažji pretres možganov, rano na glavi, zlom palca na desni roki, zlom dveh reber in zlom medenice.

Popoldne se je Pogačnikovo zdravstveno stanje zopet poslabšalo. Med obiskom je ležal že v nezavesti. Proti večeru ob 19.10 pa je umrl. Bil je petdeset let star, pet let mlajši od Habjaniča. Vzrok smrti isti: prelomi reber in pljučnica.

Grobnica pod kolesi

V nedeljo in v torek popoldne sta bila dva podobna pogreba. Podobna po žrtvah, nepričakovana, težka, prezgodnja in tragična. Žrtvi so pokopali in ni pravih krivcev in ni pravčne kazni in ni izhoda.

H kleparju so pripeljali obtolčeno vozilo, ki se mu poznaajo udarci narejeni s človeškimi kostmi. Pločevino bodo poravnali, lak bo zakril madeže in prevozno sredstvo bo zopet imelo prednosti pred človekom na cesti. — Pločevina nima pameti. To vedo tudi miličniki. Zato v njej vedno nekdo sedi, ki ima oblast nad pločevino. Včasih se nam zdi, da ljudje iz te pločevine ne vidijo več nikamor. Zapirajo se v njo, ne da bi pogledali, v kaj sedajo.

Takšne nesreče se nam pripetijo, ker pre pogosto delamo napake, ali pa ima vmes prste »višja sila.« (?) Ce bo šlo takoj naprej, je najbolje, da počasi vsi odpremo svoje žiro račune na mestnem pokopališču.

ZDRAVKO TOMAŽEJ

Radijski spored

Poročila poslušajte vsak dan ob 4.05, 5., 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri. — Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SOBOTA — 15. junija

6.30 Napotki za turiste
8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji
8.35 Skladbe Janeza Matičiča
8.55 Za šolarje
9.25 Operni napevi v plesnem ritmu
9.40 Igra pihalnih orkester JLA
10.15 Concerto grosso za godala
10.40 Šeznanite se s Parkerjevimi
10.55 Vsak dan nova popevka
11.00 Pozor, nimaš prednosti
12.05 Kmetijski nasveti — Ing. Jože Spanring: Kaj nudimo živinoreji s topinamburjem
12.15 Slovenske narodne v raznih izvedbah
12.30 Koncertni drobiž
13.30 Od pianina do big-banda
14.05 Po naši domovini
14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

NEDELJA — 16. junija

NEDELJA
6.30 Napotki za turiste
7.40 Pogovor s poslušavci
8.10 Mladinska radijska igra
8.45 »iz mladih grl naj pesem domača zveni«
9.10 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — I.
10.00 Še pommite tovarisi
10.30 Pesmi, ki so jih peli slovenski partizani
11.00 Od uverture do kola
11.30 Nedeljska reportaža
11.50 Glasbena medigra
12.10 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — II.
13.30 Za našo vas
14.00 Koncert pri, vas doma
14.10 Obisk v operni hiši
15.15 Zabavni zvoki
15.30 Prijetno nedeljsko popoldne s športom in zabavno glasbo
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Zvestim in števini

PONEDELJEK — 17. junija

8.05 Jutranji koncert Komornega moškega zborja iz Celja
8.30 Glasba ob delu
8.55 Pisan svet pravljic in 9.25 Ponedeljsko dopoldne ob narodni pesmi
10.15 Concerto grosso za godalni orkester
10.35 Naš podlistek
10.55 Vsak dan nova popevka
11.00 Pozor, nimaš prednosti
12.05 Zabavna glasba
12.15 Kmetijski nasveti — Ing. Slavko Vesel:

poslušavcem naše pesmi

20.40 Z lokom po strunah
20.50 Sportna poročila

21.00 Galerija opernih likov

22.15 Skupni program JRT

23.05 Glasbena medigra

23.10 Skupni program JRT

DRUGI PROGRAM

12.00 Nedeljski koncert ob dvanajstih

13.10 Za ljubitelje operne umetnosti

14.00 Popoldne ob zabavni glasbi

14.30 Priljubljene melodije iz solistične glasbe

15.15 Zabavna glasba

15.25 Kmetijski nasveti — Veterinarstvo

16.25 Pesni v plesi iz vsega sveta

17.30 Prijetne operne melodije

18.05 Za šolarje

18.35 Bobenček in Hiter ples

19.40 Beethovenove sonate v G-duru

19.45 Posnetki amaterskih skupin

20.00 Vsak dan za vas

21.05 Promenadni koncert

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

SREDA — 19. junija

SOBOTA

8.05 Opera in balet

8.5 Pisan svet pravljic in zgodob

9.25 Popevke v sredo dopoldne

10.15 Nekaj za pihala

10.30 Clovek in zdravje

10.40 Slovenske narodne

10.55 Vsak dan nova popevka

14.30 Priljubljene melodije iz solistične glasbe

15.15 Zabavna glasba

15.25 Kmetijski nasveti — Veterinarstvo

16.25 Pesni v plesi iz vsega sveta

17.30 Prijetne operne melodije

18.05 Za šolarje

18.35 Bobenček in Hiter ples

19.40 Beethovenove sonate v G-duru

19.45 Posnetki amaterskih skupin

20.00 Vsak dan za vas

21.05 Promenadni koncert

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

DRUGI PROGRAM

12.00 Nedeljski koncert ob dvanajstih

13.10 Za ljubitelje operne umetnosti

14.00 Popoldne ob zabavni glasbi

14.30 Priljubljene melodije iz solistične glasbe

15.15 Zabavna glasba

15.25 Kmetijski nasveti — Veterinarstvo

16.25 Pesni v plesi iz vsega sveta

17.30 Prijetne operne melodije

18.05 Za šolarje

18.35 Bobenček in Hiter ples

19.40 Beethovenove sonate v G-duru

19.45 Posnetki amaterskih skupin

20.00 Vsak dan za vas

21.05 Promenadni koncert

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo

15.15 Zabavna glasba

15.40 Literarni sprehod

Možnosti intenzivne proizvodnje hrušk na Goriškem

12.25 Slovenske narodne pesmi

13.30 Falla, Granados in Turina

14.05 Majhen koncert Renate Tebaldi in Maria del Monaca

Kljud poletju ne smemo odložiti volnenih jopic. Prav prikupen model si lahko naplete sami, ni le lep, tudi praktičen je.

MOLJI

Ce ubijemo molja, ne smo mislili, da smo se rešili. Gosenice, ki se izležejo po nekaj dneh iz jajčec, žro obleko. Samičke odležejo jajčeca med volnenimi vlnkami, v šivilih, žepih in zlasti na umazanih in prepotnih mestih oblačil. Ena samička znese po 250 jajčec.

Zival leže jajčeca najraje na prašne, umazane in prepotene dele obleke. Zato je po-

trebno, da čez poletje volne predmete, ki jih ne nosimo, temeljito operemo, priložimo dobro kemično sredstvo proti moljem in zavijemo v časopisni papir.

Plašče in z volno podložena oblačila dobro prezračimo in temeljito iztepemo. Če nimaamo vrečke, kamor bi spravili volnena oblačila, je primeren tudi kovček, ki se tesno zapira. Preden zložimo vanj ob-

lačila, ga znotraj dobro očistimo. Obleko pa seveda predtem pretresemos s sredstvom proti moljem. V stanovanju žive molji pogosto v podnih špranjah, zato včasih tla poškropimo s sredstvom proti moljem ali umijemo s kisom.

V preprogi zatremo molje tako, da razprostremo čeznjo veliko krpo, namenočeno v kisu, ki jo do suhega zlikamo. Prav tak hud sovražnik moljev je sonce, tako bomo preprogo na soncu pošteno iztudi kovček, ki se tesno zapira. Preden zložimo vanj ob-

Dekleta, kozmetika in pričeske

Čeprav morajo tudi žene poskrbeti za svojo zunanjost, pa je vendarle res, da se dekleta dije zamudijo pred ogledalom. Večkrat smo že brale, da se lahko rahlo naličimo, vendar ne pretiravajmo, posebno pa ne, če smo pri delu.

Morda imate težave s kožo, ker je premastna ter se vam kaj radi pojavi mozolji, in to ravno takrat, ko bi želeli, da ste komu všeč. Če imate tako kožo, potem si jo vsaj dvakrat na teden umijte z Aseptin milom. Vsak dan pa uporabljajte Aseptin krema. Maska, ki si jo pripravite iz kvasa, je tudi zelo priporočljiva. Vzamete za lešnik kvasa, ga raztopite v mlačnem mleku ali vodi, ter si to zmes nanesete na očiščen obraz. Učinkuje naj 10 minut, nato si izmijte obraz. Vendar se maske priporočajo le enkrat tedensko, sicer se koža preutruja.

Tudi s pričeskami imamo večkrat težave. Če imate mastno lasišče je — bolje, da nosite kratko pristrižene la-

se. Sploh je v poletnih mesecih priporočljiva kratka pričeska. Pametno je, da si dekllice včasih pogledajo svojo glavo tudi s pomočjo ogledala z zadnje strani. Kajne, da vam kopica lasnic ne dela časti! Zato si res, posebno, če nosite lase spete, lasnice dobro pritrdirite in si jih skrite v lase.

Se mačkena modna muha, ki se je me verjetno ne bomo posluževale. Velja pa kot zanimivost na Zapadu. Posebno za večerne priložnosti si ženski svet izposodi umetne lase, torej si vpletejo v lase bogato umetno kito ali nosijo kar lasuljo. Nekateri trdijo, da je s tem ženi prihranjeno dosti truda in denarja, ki bi ga sicer pustila pri frizerju.

Rdeče jagode

Morda ste že opazovali doma $\frac{1}{2}$ l jagod in popili otroke, kako srečni so, če v gozdu odkrijejo rdeče jagode. Če jagode vkuhamo, tako kot npr. češnje, marelice, višnje, nas bodo osveževale tudi v zimskem času. Jagode so konzistne vročičnemu človeku, pijača iz jagod pa bo potešila žejo še tako žejnemu človeku.

Ljudem, ki so bolni na jetrih ali bolujejo na kamnih, bodo dele rdeče jagode samo dobro. Kot smo že prej omenili, jagode čistijo kri, zato so pravcato zdravilno sredstvo proti nečisti in mastni koži.

Mnogi ljudje dobijo po uživanju jagod — kropivnico. Čeprav koprivnica ni huda bolezen, pa je kljub temu neprijetna, zato se boste pod jagodam raje odrekli. Prav tako niso priporočljive vsemi tistim, ki imajo leho črevesje, in slab želodec.

Osnutki oblačil za like v »Samorastnikih«. Poročilo berite na naslednji strani

Samorastniki končno sredi snemanja!

META: Zavrgli so vas.

Najmlajši pristopi k materi in ona ga stisne k sebi.

META: Meta pogleda vse otroke, ko reče

Moje srce je posušeno in ne čuti nobenih drugih skomin razen ljubezni do vas.

Ko zmanjka mene, ne boste imeli tople kamre, kamor bi lahko stopili; zato poslušajte, kaj vam povem jaz, vaša mati — pankrtska mati.

Mene so mučili, ko še dobro vedela nisem, kaj je svet. Mogoče bodo mučili tudi vas, ko boste iskali vsak svoje Karnice.

Ne dajte se teptati od drugih, ne prenašajte ponižno krivic...

Otroci sprejmejo vsako njeno besedo. Meta tiho doda:

Toda tudi vi ne prizadevajte nikomur, nobenemu bližnjemu kakih krivic.

Meta utihne, otroci čakajo, a ona bolj sebi kot njim doda:

Na vašega očeta se ne smete hudovati. Karnice so zavrgle tudi njega. Karnice so ga zavrgle zadelj mene, zadelj vas.

Končno bo Hudabivška Meta spregovorila te besede tudi v slovenskem filmu. Morda že na letošnjem jubilejnem puljskem festivalu med 27. julijem in 2. avgustom? Ni izključeno, čeprav režiser Igor Pretnar zagotavlja, da nikakor ne misli hiteti na račun kvalitete. To nas pomirja.

Seveda pa ne glede na to ekipa »Samorastnikov« kar se da intenzivno dela: filmske kamere brnijo zdaj na Gorjušah, zdaj v zasilnih (kaj so res druga snemanja važnejša?) ateljejih — v skladišču v Mostah pri Ljubljani in spet visoko na Poljuki. Tam, kjer je pokrajina še gola, mrka kot je bil mrk tisti čas za malega, brezpravnega človeka. Čas, v katerem so rasli Metini samorastniki. V filmu je po-

maknjen nekoliko nazaj, da bi nam v še bolj čisti obliki približal duha Prežihovih »Samorastnikov« ...

Filmska ekipa ima za seboj že več kot polovico od 60 predvidenih snemalnih dni, pred seboj pa le še tri tedne snemanja, če naj zadnja klapa pade 3. julija, kot upajo. Zato vsi trdo delajo. Posebno pa nekateri, na primer Majda Potokarjeva, ki igra Hudabivško Meto — cvetočo lepotico in izmučeno starko. Zahtevna in naporna vloga.

Ugledni ustvarjavci

Priznati je treba, da se je producent »Triglav-film« zavedal teže svoje naloge in zaupal »Samo-

rastnike« res ugledni filmski ekipi. To velja posebno za igravsko zasedbo. Saj srečamo razen naše odlične dramske umetnice Majde Potokarjeve — Mete, na snemanju tudi Rudija Kosmača — Ožbeja, pa Karničnika Vladimira Skrbinška, Karničnico Savo Severjevo, Metino mater Vido Juvanova, župnika Staneta Severja, grajskega gospoda Maksa Furijana in Ožbejevega brata Volbenka — Lojzeta Rozmana. Režiser filma je Igor Pretnar, snemavec Mile de Gleria, komponist Bojan Adamič, medtem ko je montažo prevzel Vojko Duletić, ki je napisal (že leta 1954) scenarij za ta film.

Ekipa in njena zavzetost vlija zaupanje. In vendar so vsi zelo zadržani v svojih iz-

Majda Potokar oblikuje izredno zatevno vlogo Hudabivške Mete v novem slovenskem filmu »Samorastniki«, ki ga režira Igor Pretnar

javah. Kdo ve, kakšen bo pletle dolge razprave o filmu. Prežih ni lahek, še posebno pa ni lahka filmska in se bodo krhal mnenja. Saj srečamo razen naše odlične dramske umetnice Majde Potokarjeve — Mete, na snemanju tudi Rudija Kosmača — Ožbeja, pa Karničnika Vladimira Skrbinška, Karničnico Savo Severjevo, Metino mater Vido Juvanova, župnika Staneta Severja, grajskega gospoda Maksa Furijana in Ožbejevega brata Volbenka — Lojzeta Rozmana. Režiser filma je Igor Pretnar, snemavec Mile de Gleria, komponist Bojan Adamič, medtem ko je montažo prevzel Vojko Duletić, ki je napisal (že leta 1954) scenarij za ta film.

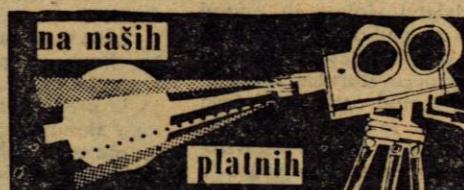
Ni pač lahko zadeti duha »Samorastnikov« — in narediti dober film, po umetniški moći vsaj približno enakovreden moči Prežihove besede. Prav gotovo se bodo ob »Samorastnikih« spet raz-

skih prenosih literarnih del in se bodo krhal mnenja. Toda na to in na vse ostalo je zelo privlačna. »Zgodba o bo treba še nekaj časa ponavljati — čeprav bo nedvomno to nestrpo pričakovanje. Izpolnili si ga bomo lahko z upanjem, da sicer utegne nastati spet slab film — da pa utegnejo biti »Samorastniki« tudi odličen film in celo eden najpomembnejših mejnikov v razvoju slovenskega filma. Prekretica k bogati zakladnici naše književnosti: k »Visoški kroniki«, »Martini Krpanu« in morda nekoč »Pod svobodnim soncem«.

Zato so naše oči še posebej uprte v skupino, ki po bohinjskih hribih in v ljubljanskih ateljejih snema »Samorastnike«. In na skrivaj držimo pesti!

Biblijska obsedenost

V iskanju vedno večjih tem so producenti filmskih spektaklov zadnje čase kar obsedeni z biblijsko tematiko. Italijanski producent Dino di Laurentis je začel s snemanjem prvega dela celote biblije, ki naj bi ga režiral Fellini in Visconti in ki naj bi stal tri milijone angleških funtov. George Stevens medtem snema v Ameriki »Največjo zgodbo«, v kateri igrata Max von Sydow in Charlton Heston. V Ameriki pa se je zdaj režiser Fred M. Wilcox celo spomnil, da bo posnel film »Jaz sem Lucifer«, v katerem naj bi povedal biblijsko zgodbo tako, kot jo je videl Lucifer ...

»LEPI ANTONIO« — italijanskega režisera Maura Bolognija — je svojevrstna pol komična pol tragična zgodba bogatega mladega Siciljanca (Marcello Mastroianni), ki je užil toliko »ljubezni«, da se znajde pred resnično ljubezni (do Claudie Cardinale) nemočen. Seveda je film poln pristnega italijanskega temperamenta. Igra tudi Pierre Brasseur.

»PEKLENSKI KLUB« je angleška pustolovka o plemiču brez dedičine, ki postane cirkuski akrobat — »začinjena« z nekaj dolgočasnimi scenami orgij. Igrajo Keith Mitchell, Kai Fischer in Adrienne Corri.

»USODNA CIGANKA« je manj uspelo delo priznanega ameriškega režisera Josepha Loseya (Čas brez usmiljenja, Betonska džungla). V naivni romantični zgodbi o ciganki in ukradeni dedičini sta zaigrala Melina Mercouri in angleški igravec Keith Michell.

Vselej sem se zanimala le za to vrsto hiš, vsa Italija je iz takšnih hiš, kjer posedajo ljudje zvečer v tem in varujejo skrivnosti, siromašne, gremke, svetlikajoče se skrivnosti. Romantična si, mi je vselej dejal Herbert, kadar sem ga poprosila, naj zaustavi avtomobil, ker sem si hotela ogledati eno teh hiš, kjerkoli; nikdar jim ni prvočil pogleda, pogled je namenil vselej le cerkvam in palazzom, svojim Palladiom, Sansovinom in Bramatejem, vsemu umetnostno-zgodovinskemu trinfevu. Vlak je potegnil in skril hišo, potem se je zunaj dokončno stenilo in Franziska se je zleknila na sedežu. Znova si je pričigala cigaretto. Neverjetno, da sem vse tako dolgo prenašala. Krepko je puhičila dim. Veš, Franziska, San Maurizio je imenitn primer Solarijevega senzualističnega poznega sloga. Ugajalo bi mi, če bi si ga kasneje z menoj ogledala. Spomnila se je, kako je dvignil kozarec konjaka in ga ovohal. En sam stavek, ena kretinja sta sprožila odločitev, na katere sem čakala tri leta kot na božjo sodbo.

Počasi kadeča cigaretto, oprta z glavo na oblazinjeno naslonjalo, je Franziska strmela v temno okno, okno, ki je z neznansko hitrostjo brisalo noč, in se pričela čuditi.

Fabio Crepaz, pozno popoldne

Fabio Crepaz je vznevoljen listal po partituri 'Orfeja', odložil violinino in bezal z lokom med stranmi. Aria Orfejeve tožbe mu je zdaj ležala, spremljali sta jo dve koncertantni violinini obligati in eno izmed njiju je igral on sam, Fabio, tehnično je bilo vse v redu, vendar je vedel, da bo Massari v ponedeljek dopoldne, med poskusom pred generalko, potkal in mu namenil trpinčen in teatraličen pogled: »Stile concitato,« bo zastopal, »kolikokrat naj vam še povem, Crepaz? Vse dajete tako... tako...« iskal bo besed, »... tako odpovedujocel!«

»Toda če bom preglasen, maestro, utegnem preglasiti petje.«

»Preglasni ne smete biti, temveč živahni, razgibani, strastni! Mašsari ne bo izpustil priložnosti za glasbenozgodovinsko predavanje. — »Gospodje,« bo predaval in nagovoril orkester z veliko kretnjo, »vedite, da je concitato, strastni slog, pravzaprav Monteverdijevo odkritje. Pred njim je obstajalo le ljubko-nežno in sproščeno molle in moderato, toda bojeviti izraz, bojevitost, jezo, je on sam prvi odkril v glasbi.«

»Kako je,« mu bo pevec vpadel v besedo, »bomo nadaljevali?« in Massari bo utihnil pa zmeden strmel v partituro. »Popolnoma prav imate, Crepaz, ostanite mirno v ozadju,« bo odločil pevec, toda prav ta diktatorska kretinja tega kričečega bedaka bo izpodobudila Fabia, da bo poslušal Mašsarijevo željo in zaigral svoj del malce 'agitato', kar bo spremjal hvaležen pogled ponizanega maestra.

Fabio je, medtem ko je z violiniskim lokom obračal strani 'Orfejeve' partiture, premišljeval, če res igrat vse tako 'odpovedujocel', kakor se je izrazil dirigent, če bi občutek, ki ga je obvladal, lahko imenovali 'odpoved'. Je bil resigniran, ker je bil star skoraj petdeset let, ker se ni poročil, ker se je kot premaganc vrnil iz nekaj revolucionarnih akcij, iz španske vojne, iz partizanske borbe, vrnil domov v Benetke, kjer se je prikril v svojem poklicu, kot violinist v orkestru opere Fenice, nekdanji bataljonski poveljnik mednarodne brigade 'Matteotti', vodja partizanskega gibanja na področju Dona di Piave, in zdaj moški, ki ni več deloval, človek pač, ki je prav dobro igral violinino, imel malo prijateljev, pa se z njimi ni srečaval doma, temveč priložnostno, po gledališču, v baru pri Ugu, človeku, ki je živel sam, v dveh sobah, ki mu jih je oddala vdova, bila je prav tiha, ga nikdar ni motila, le včasih je vstopil njen otrok, sedemletno dekle, in poslušal, ko je vadil. Tu in tam ga je obiskala tudi mati, prisla je z Mestra, stara, majhna in žilava, in mu prinesla nekaj rib, ki jih je ulovil oče v laguni, vendar ni ostala nikdar delj kot uro, s hravim toplim starčevskim glasom je modrovala o Rosi, njegovi sestri, ki je dela na tekočem traku tovarne v Mestru, pa o njem, Fabiu, ker ni imel žene in otrok. Večkrat ji je dal denar, ker je vedel, da pogostoma slabo jedo, zlasti

tedaj, ko je stari Piero, njegov oče, nalovil malo rib. Takšno življenje, takšno ozadje — bi ju lahko označil z besedo odpoved? Je bil resigniran, ker se mu concitato ni zdel več posebno pomemben? In kaj se mu je sploh zdelo pomembno? Jasna misel se mu je zdela pomembna in jasno mišljenje je vodilo do izsledka, da so bila revolucionarna gibanja, ki se jih je udeležil, zgubljena in najbrž celo zamen. Nesmiselna ne, vendar zamen. Tako daleč je prišlo, da ljudi, ki so že zeli revolucionarno spremembo odnosov, drugi sploh niso več razumeli. Postali so nesodobni, v najboljšem primeru so jih imeli za čudaške zanesenjake, najnovejša moda stoletja se je imenovala cinizem, sodobno je bilo služiti denar in biti ciničen, v tem času je bilo najbolje molčati in čakati, ni bilo potrebe po Massarijevem bojevniškem zanosu in jezi. Stile concitato je bil slab slog. Sicer pa, je razmišljal Fabio, je bilo Massarijevo mnenje o Monteverdiu v bistvu napačno. Morda je Monteverdi svoje odkritje concitata res imel za pomembno, toda le redki umetniki so lahko presodili, v čem je njegova moč in niso slutili, kaj prevzema ljudi, ko so poslušali, brali ali gledali njihova dela. 'Orfej', na primer, prav zanesljivo ni bil bojevita, jezna ali zanosna opera, bil je temna, tiha, tleča in otočna opera. Fabio je med listanje naletel na oznanilo, ki ga 'Orfeju' v drugem dejanju pri-

medtem ko je Herbert odšel na sprechod, nikoli se ne sprejava, obiskuje pozne sloge, pozne slegi in zgodnjije slegi in srednjé slegi in svoj lastni slog, samega sebe ogleduje, nekoč sem govorila s profesorjem Moellerjem o umetnosti in zgodovini, Moeller je bil staren, za trenutek sem spoznala, čemu koristi umetnostna zgodovina, Moeller je dejal, da je uporabna pomočna znanost, toda Herbertu pomeni nekaj posebnega, stvar, ki ustreza njegovemu samoljubju, podobno kot njegove obleke ali način pogajanja, zjutraj odstotki z Montecatinijem, popolne pa pozni slogi s Solarijem, vse je estetika, umetnost, igra, tako lahko daleč prideš, toda v resnici ne preveč, tako kot Joachim, zato je Herbert le zastopnik, esteti so zastopniki, esteti so trgovski potniki, medtem ko je Joachim šef, podjetnik, Joachim se ni nikoli ukvarjal z estetiko, temveč vselej le s silo.

»Toda nekaj je le narobe, mar ne?«

»Pravkar sem razmišljala o Joachimu,« je odgovorila Franziska.

»Ah, tako,« je dejal Herbert. »Prosim, oprosti, pri tem te ne bi hotel motiti.«

»Saj me ne motiš, — Pri tem,« je pristavila. Sovražno jo je opazoval.

»Če meniš, da moraš spet zaigrati femme fatale — prosim!«

Ena njegovih najdražjih besed, beseda, ob kateri dobi njegov glas uživavski prizvok. Sem res to, čemur pravijo femme fatale? Dvignila je pogled k fantastično prenakopičenemu okrasju galerije; ko ga je spustila, se je srečal s pogledom moškega, ki je sedel pri mizi v Biffiju ob ekspressu in očitno bral 'Corriere'. Življenje fatalne ženske: tajnica in tolmačica, izprashana v treh jezikih, angleščini, francoščini in italijsčini, nekaj prijateljev, nekaj potovanj v tujino, zatem siužba pri Joachimu, njegova ljubimčka (s 26), ker me po treh letih ni nameraval poročiti, sem sprejela ponudbo Herberta, Joachimovega prijatelja in vodje izvoznega oddelka, bilo je kljubovanje, za Herberta pa posebna vrsta estetsko-poslovnega načrta, to sem medtem spoznala in posebna vrsta obojestranske pverznosti, kakor se je izkazalo kasneje, po treh letih, daje jih imam 31, in kako bo vnaprej, kako bo vnaprej, vsekakor ne več tako, nenadoma je vse dobro vedela, medtem ko se je izmaknila tujčevemu pogledu in povešila oči k skodelici čaja, ki je stala pred njo na mizi.

»Le to bi rad vedel, čemu si zaradi tega ne moreš ogledati nekaj lepih reči,« je slišala Herberta. »San Maurizio, na primer, bi bil zate najprimernejši, če si takšne volje.«

»Tako okusen je, kajne?« je vprašala.

»Da.« Očitno je sklenil preslišati posmeh v njenih besedah. »Zmagoslavje Solarijevega dobrega okusa.«

»Torej tudi tvojega smisla za okusno.«

»Nemogoča si, Franziska,« je rekla.

»Pojd vendar h gospodu Solariju,« je rekla. »Tukaj ostanem. Galleria se mi zdi lepša kot tvoja umetnostna zgodovina.«

»Galleria je odvratna.«

»Saj si se vendar tako navduševal nad Steinbergovimi risbami, se še spominjaš?«

»Steinbergove risbe Gallerie so čudovite, toda Galleria sama je odvratna.«

Začudena ga je gledala. Nosil je rjavo obliko, kupljeno pri Meyersu v Kraljevem dreverdu, in ozko vijoličasto volneno ovratnico, ki je pred nedavnim kupil pri Beale and Ihmanu v Bond Streetu. Noge je prekrižal, roke, vrat in obraz so bili rjavi, imel je temno polt pa vodene modre oči za brušenimi lečami, pravzaprav je bil vitek, sloke postave, vendar zlaho plastjo maščobe, z upognjeno, malce premehko dlano je držal cigaretto, belo cigaretto med rjavimi, mehkim prstimi. Najboljši videz dela vselej doma, ko stoji pred knjižnimi policami svoje knjižnice, tedaj je videti skoraj kot učenjak, skoraj kot izbran zaseben docent. Čeprav kaže tako dober videz, ga ženske ne obletavajo. Za to imamo dober nos.

»Odvraten estet si,« je rekla.

»Mislim, da postajaš res neokusna,« je odgovoril. Segel je po kozarcu s konjakom in ga v pozirku izpraznil. Ni zrl v Franzisko, temveč poblikoval z lečami nekam v prazno.

»Dovolj dober okus imam,« je rekla, »da vidiš, kako si si ogaben.«

Alfred Andersch

RDEČELASKA

nese znanivka. Prebral je prav preprosto besedilo: »Prihajam k tebi, Orfej, kot nesrečna znanivka strašne in žalostne usode: twoja lepa Evridika je mrtva», spet dvignil violinino in zaigral tremolo v C-duru, ki so ga violine splestale krog oznanila. In kakšno je bilo Monteverdijevo stališče? Nikakršnega strastnega izbruha, nasprotoma, pretrgal je C-dur in vpeljal orgle in kitaron s sekstakordom v cisu, tako je nastal vtis čarne žalosti. Pravšen odnev na vest o hudi katastrofi. To je bilo torej tako imenovano večno v umetnosti: ker je nekdo leta 1606 pravilno našel odzven na misel katastrofe, je imela njegova glasba še danes veljavno. Monteverdi je doživel kugo v Benetkah. Pisal je glasbo za čase, ko je vladala kuga, ko je umrla Evridika, za čase, ko so revolucije propadale in bodo ljudje vrgli vodikovo bombo.

Franziska, popoldne

»Zatem si s teboj ne bom prav nič ogledala,« mu je odgovorila. Odložil je kozarec s konjakom, ne da bi pil.

»Kaj je narobe?« je vprašal.

Sedela sta v Biffiju, prehladno je bilo, da bi sedela zunaj, skozi velikanska okna sta gledala ljudi. Zjutraj sta imela pogovore z ljudmi iz Montecatinija, po kosilu je Franziska legla,

Dragi mladi bravci!

Morda danes, za mlajše učence pa čez nekaj dni, bo zadnjikrat v letošnjem letu pozvonil šolski zvonec. Še zadnji pogovori o spričevalih, ocenah... potem pa se bodo šolska vrata zaprla za vse poletne mesece. Klopi bodo ostale tibe in mrzle.

In vi dragi pionirji? Ste bili pridni in vestni med letom? Ce ste bili, potem se vam bo to prav gotovo bogato obrestovalo. Eni boste odšli na morje, drugi v planine, v domove, pod šotor ali pa boste sonce in zrak, veselje in brezskrbno mladost uživali ob vaškem potoku, na travniku, prebirali boste zanimive knjige itd., itd.

In takrat, ko boste preživeli kaj takega, veselega, zanimivega, pa tudi žalostnega ali neprijetnega, za trenutek vzemite v roke svinčnik in opisite nam dogodek, spomnite se, da morda tudi vase sošolce, prijatelje ali vrstnike zanima,

Tekmovanje o znanju iz cestno prometnih predpisov v Prešernovem gledališču. Na sliki so vodje posameznih skupin

mlada rast

kako preživljate svoje počitnice, in bodo tako lahko v »MLADI RASTI« zvedeli o vaših poletnih dogodivščinah.

Mnoga veselja in zabave na morju, v planinah ali doma!

Gumijasti plavi obroč

Ježek se pripravlja, da odide na morje, skače po dvorišču in se ponaša.

»Dobro,« mu pravi Peter, »pa znaš plavati?«

Ježek najprej debelo pogleda, nato pa se začne valjati od smeha.

»Plavati? Ha! Nič lažjega! Razen tega pa imam tudi gumijasti obroč za plavanje.

Ježkov obroč je plav in toda ponos mu tega ne da. »Opozoril sem te« — mu pravi očka.

A Ježek je pravi junak. Ne da se. Malo je važen, uporen pa tudi hraber.

— »Uha... — zakriči — skakati! To ni vendar nič!«

To reče in skoči na noge, stče na steno in se brez obroča, kot žaba, vrže v morje. Očka za njim, toda Ježek se sam izmotava, vihti z rokami po vodi, polno penje okoli njega. Ko zaprepadi očka pride do Ježka — ta plava.

— Glej ga, glej! pravi očka Ježku.

Preteklo je dvajset dni in naš malček se vrne domov. Sopiri se po dvorišču in nadušeno govoril:

»Obroč, phi! Nisem se ga niti dotaknil! Poklonil sem ga očku, da slučajno ne bi utoril...«

Otroci so ga zavidljivo ogledovali, a Peter kima z glavo in misli: »Iz tega Ježka bo še velik človek.«

In morda tudi bo — kdo ve.

Kaj nenavadno srečo je imel član ribiške družine v Železnikih (ni hotel da bi objavili ime), ki je prejšnjo nedeljo uvel v Selščici 85 cm dolgo in 6,60 kg težko postrv — križanko. Ker ni pričakoval tako velikega plena, je bil malec v zadregi, kako ribo odpeljal. Brž se je znašel kot kaže slika in je na prtiljažniku veselo odpeljal ... plen do...«

Ekipa mlajših pionirjev z osnovne šole na Trati pri Škofji Loki, ki si je priborila prvo mesto na republiškem šahovskem tekmovanju v Ljubljani

Moj oče - narodni heroj

Oče mi je že večkrat pričeval, kako se je boril za svobodo.

Bilo je leta 1944, ko so se partizani 3. dalmatinske čete pomikali proti Sutjeski. Četo je vodil moj oče. Zelo je moral biti previden. Ko so se

kljubovati Nemcem. Ti so jih napadli iz zraka. Partizani so bili slabotni, ker že več dni niso jedli. Oče se je hotel rešiti. Naenkrat je za seboj zaslišal slaboten glas:

»Vinko, ubij me!«

Moj oče je partizana oprtal na ramena. Oba sta se srečno rošila. Za mnoge dokaze hrabrosti je moj oče imenovan — narodni heroj.

Jolanda Grabnar, 6. razred osn. šole Preddvor

Šolska tabla je jokala

Pozno smo se vračali iz šole. Mrak je že legal na zemljo. Doma sem opazila, da nimam zvezka. Vrnila sem se ponj v šolo.

Ko sem vzela zvezek, sem zaslišala jok. »Videla sem, da tabla joče. Tako je tožila klopm.«

»Otroci so risali in pisali po meni in potem me niso nič zbrisali. Ko so šli domov, so se pretepali med sabo. Tako so vpili, da se je slišalo v sosednjo vas. Zelo sem žalostna zaradi njih. Le kaj bo, ko bodo zrasli?«

Tesno mi je bilo pri srcu, ko sem slišala te besede. Histro sem vzela zvezek in tiho zaprla vrata. Zamišljena sem prišla domov.

Alenka Markun, 3. razred
iz literarnega lista osn.
šole Preddvor

Sprehod

— To je zadnjikrat, da grem s teboj na sprehod!

Neverjetno

— Moj mož je velik lažnjivec, skuša me prepričati, da mi verjamem tudi takrat, ko ve, da lažem!

Na delovnem mestu

Velikodušno

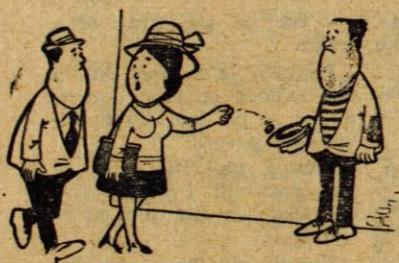
— Odhajam k svojemu možu!

Nesreča

— Naj vas ne moti dejstvo, da sem ženska. Ravnjajte z menoj kot z žensko!

Lep zgled

— Vsi najdejo kakšen način da pridejo do denarja, razen tebe!

Prepir

— Videti je da sta se pomirila!

Pred vstopom

— Ali si prepričan, da se tako pravilno uporablja vrv pri plezaju?

Dober dan, teta štorklja! Prismejala, ko mi je babica pokazala šla sem, da ti čestitam k po mladi in da te vprašam, Rdečo kapico in televizijo. A to je bilo pozneje, ko sem pet kako si preživila zimo. Ali si imela jokati, ker se je očka preprial z dovolj premoga, da si si grela svo mamo. Očka ima rad mene in ma je nožice. Mi ga nismo imeli in smo mo, a je včasih utrujen in je jezen, zato uporabljali električni tok, a ker si ne more odpociti. Vsi živimo to je dražje kot premog, pravi v eni sobi: očka, mama, babica, mama... A očka pravi, naj nikar ne blati oblasti, če železnica zaradi objektivnih vzrokov nima vago nov...

Prosim te, teta štorklja, nikar mi ne prinesi bratca. Mama pravi, da ga boš kmalu prinesla, ampak da to ni po planu. Počakaj še malo. Ce ga sedaj prineseš, mu bom morala odstopiti svoj voziček in se preseliti v babičino posteljo. Toda ona ponoči piska kot raketa in ne bom mogla sanjati lepih sanj...

Prosim te, štorklja, počakaj še nekaj let. Babica je v časopisih brala, da bomo v prihodnosti dobili stanovanje. A časopisi vedno uga nejo, kaj se bo dogajalo v prihodnosti in zato te še enkrat prosim: nikar ne biti. Nič nikar ne skrbi, svojim otrokom na ulici bom rekla, da ima ekspres-štorklja z mojim bratom 300 minut zamude...

Eh, kliče me babica. Zbogom, štorkljiča. Nikar se ne jezi, saj se nisem ježila nate. Samo malo sem se pogovarjala s tabo. Uh, kakina si! No, dobro, pa bodimo odkriti! Vem, da me nisi ti prinesla. Mama me je rodila pred dvema letoma v avtobusu proti Vrnjački Banji. Ti nisi kriva, ampak razumi: moram se nekomu pritožiti, če očka nima stanovanja. A kar zadeva brata, ima že sedem mesecov. Prav gotovo pride tudi brez twoje pomoči... Eh, blagor tebi štorkljiča, ker nimaš babice, ki ponoči piska!

Bora Gljat

HOROSKOP

velja od 15. do 22. junija 1963

OVEN (21. marca do 20. apr.) Nedeljsko doživetje ne bo brez žrtev. Vsa razmišljanka in želje o dopustu so zman, zakaj to odloči denarnica. Voda te osveži...

BIK (21. aprila do 20. maja) Ukrvarja se s težkimi problemi in jih razvozaš. Utrdiš majavo ljubezen; dobro piješ in ješ. Brez strahu — spomin te ne uniči, lahko pa ti škoduje jezik sebične osebe. Skrajna previdnost.

DVOJČKA (21. maja do 20. junija) Tisto, kar te gloda, ni piškavega oreha vredno. Ce prej ne, se čez čas prepričaš, da je to res. Neko darilo pride kasneje in te gane.

RAK (21. junija do 22. jul.) Brez spraševanja zveš vse o pravem času. Dobro izpelješ namernavane spremembe doma in v službi. Torkovo priznanje te prevzame.

LEV (23. julija do 22. avg.) Brez zamere, če te bodo spominjali na pozabljeno dolžnost. Španski znanci ti pripravljajo imenitno nedeljo, ki je zlepa ne pozabiš: do petka preganjaš »mačka«. Pomilovali te bodo.

DEVICA (23. avgusta do 22. sept.) Nekdo se je zaklel, da te osreči ob vsej svoji boječnosti. Preveč se ženeš za dvema ciljema hkrati! Molčenost in spraševanje ti bo v nadlego.

TEHTNICA (23. septembra do 22. oktobra) Spoznaš ljudi, ki znajo zaslужiti in tolažiti. V torek zveš za prijetno mnenje, ki ga imajo o tebi, da obžaluješ trmoglavost.

SKORPIJON (23. okt. do 22. novembra) Brez strahu! — Svojcem lahko zaupaš, ker te bolj razumejo, kot si misliš. Nevoščljivcem se spretno izognesi. Zalitev po telefonu.

STRELEC (23. nov. do 22. dec.) Nepričakovano se ti približa škodoželjna oseba. Težave na čustvenem področju. Neprijetnosti z uradno osebo.

KOZOROG (23. dec. do 20. januarja) Zagrenjenost zradi razmišljanja o zvestobi in nezvestobi. To mine s prijetnim obiskom ob obujanju mladostnih spominov pri kozarčku.

VODNAR (21. jan. do 19. februarja) Ukrčeni opravljenici pripravljajo maščevanje. Zaman upaš na šudež v nedeljo. Zadovoljstvo v naravi.

RIBI (20. febr. do 20. marca) Nove obveznosti ti proti pričakovanju požro več časa, zradi česar zanemariš osebne obveznosti. Navdušiš se za tiso sprehanje v dvoje in učenje. Pozor: nekdo pristavlja piskrček k svoji hubuzni.